

Î N C H E I E R E

11 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curtii Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Colomieț Nicolai, reprezentat de avocatul Lungu Vasile,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 11, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termocom” împotriva lui Colomieț Nicolai, Colomieț Galina, Colomieț Arina și Ozan Tatiana cu privire la încasarea restanței pentru consum de energie termică,

împotriva deciziei Curtii de Apel Chișinău din 29 aprilie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Colomieț Nicolai și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 01 octombrie, prin care acțiunea a fost admisă integral,

c o n s t a t ă :

La 19 aprilie 2012, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 11, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termocom” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Colomieț Nicolai, Colomieț Galina, Colomieț Arina și Ozan Tatiana cu privire la încasarea restanței pentru consum de energie termică.

În motivarea acțiunii a indicat că Colomieț Nicolai, Colomieț Galina, Colomieț Arina și Ozan Tatiana nu și-au onorat integral obligațiunile de achitarea a datoriilor cu privire la consumul energiei termice prestate de către SA „Termocom”, astfel, acumulând până la 01 octombrie 2011, o datorie în mărime de 7878,10 lei.

Cu referire la prevederile Hotărârii Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, despre aprobarea Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitarea a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile decontării acestora de la reconectări la sisteme de încălzire și alimentare cu apă, precum și art. 58, 59, 60 al Codului cu privire la locuințe, locatarii sunt obligați să achite lunar plata pentru serviciile locativ prestate.

Susține că încercările de soluționare a litigiului pe cale extrajudiciară nu s-au soldat cu succes, părâții neglijând în mod conștiincios achitarea benevolă a datoriilor solicitate de către reclamat.

Solicită încasarea din contul lui Colomieț Nicolai, Colomieț Galina, Colomieț Arina și Ozan Tatiana în beneficiul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 11 a datoriei în sumă de 7878,10 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 01 octombrie 2013, acțiunea a fost admisă integral, fiind dispusă încasarea de la Colomieț Nicolai, Colomieț Galina,

Colomieț Arina și Ozan Tatiana în mod solidar în beneficiul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 11 suma de 7878,10 lei cu titlu de restanță pentru consumul de energie termică și în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 270 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2014, a fost respins apelul declarat de către Colomieț Nicolai și menținută hotărârea primei instanțe.

La 16 iunie 2014, Colomieț Nicolai, reprezentat de avocatul Lungu Vasile, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârile judecătorești, considerându-le ilegale și neîntemeiate.

Susține că instanța de apel ignorând încălcările procesuale și materiale admise de către prima instanță, a susținut poziția ultimei invocând motive suplimentare pentru respingerea cererii de apel.

Consideră neîntemeiată referirea instanțelor la extrasul din contul personal nr. 19199, deoarece acest nu este nici formulat și nici întocmit juridic și nu poate fi pus la baza unei hotărâri judecătorești.

La fel, consideră eronată aplicarea la caz și a prevederilor art. 277 Cod civil, care reglementează termenul de prescripție, deoarece curgerea termenului de prescripție sau întreruperea acestuia poate fi invocată doar în cazul existenței obligațiilor în sensul art.572 Cod civil și întemeiat pe norme legale sau contract, pe când la caz lipsește un astfel de contract, prevăzut de lege, fapt care indică la lipsa drepturilor încălcate, respectiv, nu este necesară nici calcularea termenelor prevăzute pentru apărarea dreptului încălcat.

Afirmă că consumatorul ar putea fi invocat în proces în calitate de debitor doar în cazul existenței obligațiilor contractuale, iar în lipsa obligațiilor în sensul invocat, aplicarea termenului debitor din punct de vedere juridic nu este corect.

Insistă că nu a achitat datoriile anterioare, mai mult plățile au fost achitate pentru datoriile curente, fapt despre care a fost menționat nemijlocit în factura-chitanță, or potrivit art. 586 alin.(1) Cod civil, se stinge datoria pe care o indică debitorul și nu creditorul.

Mai invocă că argumentele instanței de apel cu referire la faptul că ÎMGFL este parte la proces, deoarece are încheiat contract cu SA „Termocom”, nu s-au confirmat prin probele administrate la dosar, or la materialele cauze un astfel de contract nici la depunerea cererii și nici pe parcursul examinării cauzei nu a fost anexat.

La 14 august 2014 Sa „Termocom” și la 19 august 2014, ÎMGFL nr. 11 au depus referințe la recursul declarat, în care au invocat caracterul neîntemeiat și abuziv al acestuia și au solicitat respingerea lui ca nefundat.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Colomieț Nicolae, reprezentat de avocatul Lungu Vasile, este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi

putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Colomieț Nicolai, reprezentat de avocatul Lungu Vasile, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Colomieț Nicolai, reprezentat de avocatul Lungu Vasile, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Colomieț Nicolai, reprezentat de avocatul Lungu Vasile, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Colomieț Nicolai, reprezentat de avocatul Lungu Vasile, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva